

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK I

5

KVĚTEN 2021

Ředitel školy uděloval pochvaly

Foto měsíce

První Máj. Každoroční oslavný rituál. Nevelebil však jaro a už vůbec ne lásku. Tedy oficiálně. Samozřejmě, že vůni jara i záchvěvy lásky utlumit nedokázal. Na druhou stranu byl prvomájový průvod zajímavým zpestřením šedivého života a spouštěčem mnoha taškařic a příběhů.

Memento

Dějiny nehledí na kalendář, a tak je květen, který bývá označován za nejkrásnější a nejoptimističtější měsíc v roce, rovněž připomínkou utrpení a smrti. Volary mají tu smutnou čest, že právě ony se staly před šestasedmdesáti lety svědkem až neskutečně zruďného zla. Avšak bylo by žalostně málo připomenout si onu dobu pouhou vzpomínkou, položením květiny na hrob zavražděných dívek a žen či k pomníku člověka, který položil život za vlast svých předků.

V několika posledních desetiletích plynul náš život bez větších katastrof, za což musíme být bezesporu vděční. Přesto bychom měli mít stále na paměti, že ony katastrofy jen málokdy přicházely náhle, ale byly vyvrcholením lidské lhostejnosti, nevšímavosti a bezohlednosti. Výsledkem schovávání hlavy do písku a předstírání, že se vlastně nic neděje, že s tím stejně nic nezmůžeme nebo že se nás to vlastně vůbec netýká.

Když se objevily první informace o existenci koncentračních táborů, spojenci odmítali věřit, že je něco takového možné. Když byla jedna židovská obec na východě Slovenska varována, že je všechny odvezou do Osvětimi, nevyužili její obyvatelé zbývající čas k nějaké reakci, tvrdíc, že přeci není možné, aby někdo vyhubil celou vesnici. Pro většinu lidí byly nepředstavitelné události roku 1948 či srpnová okupace o čtyřicet let později.

A přestože v porovnání s předchozím se nám může covidová epidemie jevit jako pouhá patálie, i ona se řadí mezi události, které jsme si před pár lety ani nedovedli představit a která v důsledku přinesla miliony mrtvých, neskutečně mnoho lidských tragédií a astronomické škody.

A všechny tyto události mají jedno společné. Záleží vždy na konkrétních lidech, jak se k nim postaví, zda je nechají rozbíjet do nevladatelných rozměrů, nebo zda je uhasí v samém počátku. Vždy bude třeba lidí, kteří dokážou vystoupit z davu s vědomím, že zavíráním očí neštěstí nezabráníme. Že je právě jen na nás, abychom činili to, co je třeba činit. Lhostejno jde-li o holocaust, války, převraty, epidemie či přírodní katastrofy. Vždy bude třeba těch, kteří se tomu všemu, bez ohledu na vlastní pohodlí, postaví.

Vít Pavlík – starosta

ZPRÁVY Z RADY MĚSTA

RM rozhodla poskytnout Lince bezpečí, z.s. finanční dar ve výši 10 000 Kč na činnost v roce 2021.

RM rozhodla poskytnout společnosti 4x Production CZ s.r.o. finanční dar ve výši 20 000 Kč z rozpočtu města na pořádání sportovní akce v roce 2021 – „3 Vrcholy Šumavy“.

RM rozhodla vydat souhlas se stavbou, z pozice vlastníka dotčeného pozemku, s vybudováním stavby: „PUMPTRACKVOLARY“, společnosti Grelio Commerce, s.r.o.

RM schvaluje ve znění předloženého návrhu Smlouvu o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí České republiky na realizaci projektu: „PP Dostavba kanalizace a intenzifikace ČOV Volary“, mezi městem Volary a Státním fondem životního prostředí ČR.

Více na www.mestovolary.cz

■ **PŘÍJEM PŘÍSPĚVŮ**

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ **UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA
VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. KVĚTNA 2021**

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví.

Nový web města

Webové stránky města prošly zásadnější proměnou jak z pohledu vizuálního, tak z pohledu funkčního. Motivujícími prvky bylo ještě více web zpřehlednit, přiblížit se současným trendům kladoucím nároky na digitalizaci a v neposlední řadě vyhovět požadavkům legislativy v oblasti přístupnosti dle zákona č. 99/2019 Sb. o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací pro všechny weby veřejné správy. V oblasti vizuální si lze všimnout zejména sjednocení barevného členění a kontrastu právě s ohledem na účinnost platné legislativy. Celkově mají nové webové stránky působit modernějším, vzdušnějším vzhledem a mají za úkol zvýšit samotnou přívětivost pro všechny návštěvníky. Dalším velkým krokem bylo přizpůsobení webu responzivnímu designu pro maximální využití na mobilních zařízeních a tabletech. Nové webové stránky jsou lépe přístupné také pro osoby se zdravotním postižením, které jsou schopny, i přes svůj zdravotní hendikep, stránky efektivně využívat, tak je také umožněno stránky přepnout do zobrazení pro seniory, osoby se sníženou zrakovou schopností. Konkrétně se jedná o jiné zobrazení stránek pomocí ikon, velkého písma a minimálních grafických prvků. Nové stránky také umí předčítání obsažených informací. Hledání na webu velmi ulehčí a zrychlí nové fulltextové vyhledávání. Za zmínku stojí i novinky z města na hlavní straně, kalendář akcí z Volar a blízkého okolí a přehlednější úřední deska. Snahou města je zejména poskytnout občanům kvalitní a přehledné informace na jednoho místě a co nejvíce se v této nelehké době přiblížit občanům prostřednictvím postupné elektronizace městského úřadu.

Zdeněk Příbyl – prachatickonews.cz

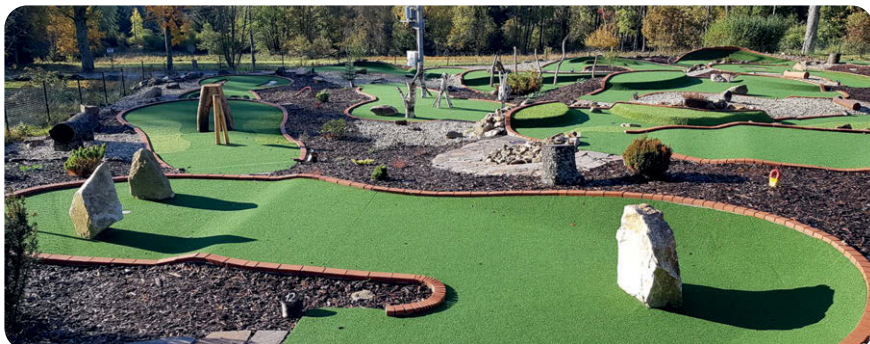

Turnaj ČESKÉ ŽLEBY OPEN již 30. 5. 2021

O adventure golfu jste již minulý rok četli a tak víte, že je to zábavný minigolf pro všechny generace. A jako v jiném sportu i v tomto se pořádají turnaje.

V době přípravy tohoto článku ještě nevíme, jak bude vypadat situace na konci května, věříme ale, že Covid společně porazíme a budeme moci normálně žít. Proto jsme se rozhodli na hřišti u Hotelu České Žleby uspořádat 30. 5. 2021 turnaj v adventure golfu. Turnaje se zúčastní registrovaní hráči, ale vypsali jsme kategorii i pro amatéry. Že jste adventure golf ještě nehráli? To ale vůbec nevadí, to jste ti praví amatéři. Oficiální soutěže jsou naplánované na neděli a sobota je určená pro tréninky. V sobotu, nebo i dříve, máte možnost vypilovat svoje dovednosti a v neděli se pak porovnat s ostatními účastníky.

Startovné pro děti činí 100 Kč, pro juniory 200 Kč, pro registrované hráče 350 Kč a pro amatéry 250 Kč. Poplatek za tréninkový den je 200 Kč/den, děti a amatéři mohou za tento poplatek trénovat celý týden před turnajem.

Bližší informace včetně přihlášky jsou na webu www.adventuregolfsumava.cz, rovněž tak na www.hotelceskezleby.cz.

Ve zkratce

Ve Volarech opět hořelo

Ve čtvrtek 4. března 2021 zapálily děti louku u koleji za bazénem. Zasažovaly všechny tři volarské cisterny.

Tibetská vlajka nad volarskou radnicí

I letos 10. března zavlála na volarské radnici tibetská vlajka, a to v rámci kampaně Vlajka pro Tibet.

Velikonoční bohoslužby

Bohoslužby během Květné neděle i následně velikonoční obřady proběhly za přísných hygienických podmínek. Některé tak byly upraveny či jejich části vynechány.

Přístroj na dezinfekční mlhu

Radnice zakoupila přístroj na dezinfekční mlhu, vhodný na dezinfekci společných prostor. Umístěn bude na Správě domů a bytů, kde si ho lze zapůjčit.

Střípky z Volar

- Město Volary bylo i pro tentokrát úspěšné v získání dotace z Ministerstva vnitra na činnost Asistentů prevence kriminality.
- V současné době probíhá příprava projektové dokumentace na dostavbu kanalizace a intenzifikaci ČOV Volary. Součástí zpracovávané projektové dokumentace bude i řešení ulice Mlýnská. Na zhotovení projektové dokumentace městu přispěl Státní fond životního prostředí prostřednictvím dotačního titulu. V lednu příštího roku by mělo být vydané stavební povolení a vybraný zhotovitel stavby. Stavba bude tedy započata, pokud vše půjde bez komplikací, v roce 2022 a dokončena v roce 2023.
- V letošním roce začne výstavba dvou nových vodních zdrojů, které bude město Volary spolufinancovat spolu se Státním fondem životního prostředí.
- Krajský úřad zpracovává projektovou dokumentaci na opravu komunikace v ulici 5. května a Mlynařovická. Vedení města rozhodlo, že se ke krajskému úřadu přidá a v těchto dvou ulicích provede opravu vodovodních a kanalizačních řadů. Předpokládá se, že stavební práce budou prováděny v roce 2023.
- Město Volary nechalo zpracovat studii na umístění radarů – ukazatelů rychlosti na území města.
- O letních prázdninách bude v provozu Mateřská škola na Sídlišti Míru. Mateřská škola v Revoluční ulici bude uzavřena a budou zde prováděny plánované opravy a úpravy interiéru.
- V současné době se Město Volary pokouší získat dotaci na akci: „Rekonstrukce části ulice Petra Voka a ulic Kollárova, Krátká, Revoluční ve Volarech“. Ulici Petra Voka se podařilo opravit v minulých letech, teď by přišly na řadu zbývající ulice. Pokud bude město úspěšné, v letošním roce by se mohlo začít...
- Probíhají přípravné práce na obnovení provozu bývalé základní školy v ulici Pod Kostelem č.p. 127. O vhodném využití prostor se jedná.
- Připravují se projektové dokumentace na parkoviště u Mateřské školy v Sídlišti Míru, rozšíření chodníku v ulici Soumarská (u přechodu k základní škole), na obnovu povrchu vozovky v ulici Luční. Dále pak studie na parkovací místa v ulici 5. května.
- Na podzim budou distribuovány kompostéry, na které jsme dostali dotaci z Operačního programu životního prostředí.
- Na vycházkové trase kolem Menhirů bude na podzim prováděna výsadba nového stromořadí. I tato akce byla podpořena z dotací, tentokrát ze Státního fondu životního prostředí.
- Město Volary uzavřelo dohodu se spolkem KasProCats – kastrovní program z.s., který se zabývá problematikou toulavých koček a poskytuje služby v této oblasti.
- Před lékárnou vznikne další květnatá loučka, tentokrát s vlčími máky.

Firma Švarctrans od 30. dubna 2021 zahájí provoz nové autobusové linky na trase Volary-Prachovice-Vodňany-Písek-Praha a zpět.

370703 Strážný-Volary-Prachovice-Písek-Praha										Platí od 30.4.2021 do 11.12.2021									
Přepravu zajišťuje : ŠVARCTRANS s.r.o., U Sloupů 21, 385 01 Vimperk, tel.+420 605 200 002																			
3 R 1 5 16 05 17 20 17 20 16 12 17 27 17 27 16 17 17 32 17 32 16 20 17 35 17 35 16 30 17 45 17 45										km Tč 1 od Strážný př 2 Lenora př 3 Volary, aut.nádr. př 4 Zbylíny, Blažejovice př 10 5 Prachovice, rozc. Křišťanovice 2.5 př 12 6 Prachovice, Libinské Sedlo př 19 7 Prachovice, Malé nám. př 23 8 Žernovice, rozc. 0.5 př 27 9 Vítějovice př 28 10 Strunkovice n. Blan., Svojnice př 30 11 Strunkovice n. Blan. př 35 12 Bavorov, nám. př 38 13 Bavorov, Svinětice př 41 14 Vodňany, Pražák př 44 15 Vodňany, aut.nádr. př 52 16 Protivín, nám. př 66 17 Písek, aut.nádr. MHD od 92 18 Čimelice, nám. MHD od 112 19 Milín MHD od 171 20 Praha, Na Knížecí MHD od									
6 2 R 4 R 10 15 12 00 16 00 10 12 11 57 15 57 10 07 11 52 15 52 10 05 11 50 15 50 10 01 11 46 15 46 9 55 11 40 15 40 9 50 11 35 15 35 9 45 11 30 15 30 9 35 11 20 15 20 9 15 11 05 15 00 9 15 11 00 15 00 8 55 10 40 14 40 8 33 10 18 14 18 7 45 9 30 13 30																			
① jede v pondělí ② jede v neděli ③ jede také 7.7.										④ jede v pátek ⑤ jede také 5.7.									
⑥ jede v sobotu ⑦ jede také 6.7.																			
Na lince platí tarif a smluvní přepravní podmínky vyhlášené dopravcem ŠVARCTRANS s.r.o. Informace o tarifu a smluvních přepravních podmínkách jsou zveřejněny ve vozidlech na lince. R k jízdence je možné zakoupit místenku v celé síti předprodejních kanceláří AMS, nebo elektronicky na www.amsbus.cz spoj příslušnou zastávkou projíždí MHD zastávka s možností přestupu na městskou hromadnou dopravu																			

Opět ve škole

Po přestávce delší než hlavní prázdniny se škola opět mohla otevřít alespoň pro žáky z 1. stupně. Z očí většiny dětí jsme 12. a 19. dubna 2021 jasně mohli číst velkou radost ze setkání se svou třídou, ačkoli na některých byly zpočátku vidět obavy z povinného testování. Pro zaměstnance školy i jejich rodiče bylo velkým uklidněním, že sebetestování neinvazivní cestou pomocí jednoduchých Lepu-testů probíhalo bez komplikací. Skoro každé dítě si při manipulaci se sáčky, tyčinkou a malou lahvičkou patrně připadalo jako mladý

výzkumník a obavy v duši se rychle proměnily v zájem a zábavu.

Návrat do lavic dětí 1. stupně se tentokrát časově potkal s rekapitulací práce za 3. čtvrtletí školního roku, předcházela mu pedagogická rada. Bylo nám velkým potěšením právě v těchto nástupních týdnech osobně ocenit soustavnou svědomitou přípravu na vyučování, dobrou spolupráci v plnění úkolů distanční výuky a další mimořádnou aktivitu dětí i jejich rodičů.

Na základě podkladů pedagogické rady bylo proto mladším žákům v minulých

týdnech uděleno více než sto pochvalných listů ředitele školy. Radost nám udělalo i to, že děti velmi dobře cítí, že za jejich školním úspěchem stojí velký podíl práce a silné vůle jejich rodin. S oprávněnou pýchou prozrazovaly, že s úkoly doma pomáhali: mamky, tatínkové, dědové, babičky, sourozenci i tety a strýčkové. Těm jsme bohužel rukou v daný moment rukou potrást nemohli, posíláme jim jako poděkování alespoň symbolický pochvalný list a fotografie z čtvrtletní slavnosti ve třídách.

Mgr. Jana Fistrová, zástupce ředitele

Základní škola Volary nabízí pracovní místo na pozici školníka.

Nástup dle dohody. Možnost služebního bytu ve škole.

Tel. kontakt: 724 212 048

Volarská základka na nohou, aneb Cesta kolem světa za 80 dní – 75 767 km!

„Paniučelko, my sme šli kolem bazíku, pak takhle se zahne a furt do lesa a viděli sme...“ vypráví nadšená turistka a odkvačí si zapsat další ulovené kilometry do našeho společného sumáře, který visí ve třídě zároveň s plakátem k celoškolní hře Cesta kolem světa za 80 dní. Počítá se jak chůze, tak i plavání, běh, cesta na bruslích, kole nebo koloběžce. A nejen děti, ale i všichni dospělí z celé naší ZŠ se podílí svým sportovním příspěvkem. Podaří se nám dokonce června obejít zeměkoulí?

K. Jandějsková, tř. uč. 3. A

Volarská základka na nohou!

11. 4. vyráží na "Cestu kolem světa za 80 dní".

INFO: www.zsvolary.cz a team "Cesta kolem světa" v MŠ Teams

Jak na to?

chůzí

běháním

jízdou na kole

plavbou

<p style="text-align: center;">INFO</p> <p>- www.zsvolary.cz - MŠ Teams "Cesta kolem světa"</p>	<h2 style="color: green;">Cesta kolem světa za 80 dní</h2> <p>kam: Londýn, Island, New York, Antarktida, Nový Zéland, Tokyo, Dubaj, Maledivy, ...</p> <p>kdy: 11. 4. - 30. 6. 2021</p> <p>jak: rekreační sportovní aktivitou</p> <ul style="list-style-type: none"> • vycházka, běh, plavání • jízda na kole, koloběžce, in-line • plavba na kanoi, kajaku <p><i>Cesty do školy, práce a obchodu neplatí!</i></p> <p>kolik: 75 767 km</p> <p style="color: green; font-size: 1.2em;">Společně to půjde!</p>	
<p style="text-align: center;">základka na nohou</p> <p style="text-align: center;">Volarská</p> 		
<p>Akce je věnována památce bývalého ředitele školy, velkého turisty, pana Miroslava Švobody.</p>		

**Zpráva pro všechny bývalé zaměstnance i současné příznivce ZŠ Volary:
Pokud máte chuť do akce připojit svůj podíl jarních kilometrů a kontaktujte nás!
e-mail: jana.fistrova@zsvolary.cz nebo na tel. č. 606 442 931.**

Skautská kraslice

Čas běží jako voda ve Vltavě, ani jsme se nenadáli a přišlo jaro a s ním i krásné velikonoční svátky. I když jsme asi zvyklí prožívat je jinak než letos, něco se jim upřít nedá. Byly to vpravdě svátky rodinné. Alespoň nejužší rodina se sejít mohla, a tak se slavilo vyráběním, pečením, tvořením. A v našich skautských rodinách i hraním tradičních velikonočních her s vajíčky. Všem, kdo poslali kraslice do naší malé soutěže, moc děkujeme. Je vidět, že je tvoření baví a že jsou opravdoví šikulové a šikulky, navíc s originálními náměty. Spolu s fotografiemi kraslic jsme dostali i milé dopisy, v nichž většinou rodiče ocenili, že byl na tvoření čas a klid, a i když koledníků za dveřmi bylo letos zase minimálně (většinou žádní ☺),

podarilo se prožít hezké svátky v kruhu rodinném a také tak trochu s přáteli přes počítač – ledacos jsme si s oddílem vyzkoušeli i na dálku, a věřte, že i vajíčkové soutěže a hříčky lze hrát v blízkosti počítače a přestože všichni víme, že to není to pravé ořechové, užije se při tom také spousta legrace. Hlavně, když si někdo zapomněl připravit vajíčko vařené a soutěž absolvoval se syrovým. Naštěstí se vše obešlo bez kobercových tragédií, vajíčka se nerozbila (nebo jen málo), a tak se maminky mohly veselit s námi. Inu posuďte sami, nebo si klidně vyzkoušejte některé z veselých vajíčkových disciplín – komu se vajíčko z malé rampy dokutálí nejdál? Nebo – strefí se vaše vajíčko do připravených nástrah?

A jak dopadla naše kraslicová soutěž? V kategorii uměleckých kraslic se na 1. místě umístilo vajíčko s názvem Kraslipán, v dětské kategorii zvítězilo Královské trio.

V kategorii veselých vajíček zvítězilo Kuřátko – koledník Pepík, 2. místo získal Kouzelník a na třetím místě Zpěvák na červeném koberci. Některá z vajíček si můžeme všichni prohlédnout pod článkem. Všem účastníkům děkujeme za zaslání svých děl a za odměnu obdrží diplom a dáreček.

*Za skautský oddíl Boubín
Katka Wagnerová*

UCTĚNÍ PAMÁTKY
OBĚTÍ POCHODU SMRTI
SOBOTA 8. KVĚTNA 2021
11:00
PAMÁTNÍK VOLARY

SKAUTSKÝ TÁBOR 2021

V termínu 17. - 31. 7. 2021,
v místě Sedýlko pod Libínem.

Cena: 3000 Kč

Přihlášky do 10. 6. 2021, e-mailem
nebo na boubin-dvojka.estranky.cz

Kontakt:

Lucie Wagnerová, tel.: 728284636

e-mail: skautiboubin@seznam.cz

SKAUT
2. oddíl Boubín
Lenora – Volary

Co se děje ve volarském Domečku: 40 denní výzva

V únorovém čísle volarského zpravodaje byla zveřejněna tato výzva spolu s letákem, kterou jsme si se souhlasem půjčili od kolegů z Městského domu dětí a mládeže v Kojetíně. Byla to 40 denní výzva.

Tato aktivita začala 10. března a trvala do 18. dubna 2021, přesně 40 dní. Jednotlivé výzvy se týkaly v podstatě každodenních činností, které děláme automaticky, aniž bychom o nich přemýšleli, např. uvařím někomu čaj nebo káfičko, připravím snídani

pro celou rodinu, budu pít celý den vodu nebo neslazený čaj, ujdou 5 000 kroků, někoho rozesměji apod. Také tam byly trochu náročnější výzvy – přes víkend nezapnu PC, tablet, XBOX..., udělám si pořádek ve skříni, během dne udělám 100 dřepů, navštívím nějakou rozhlednu nebo kopec, no a dát si studenou sprchu, to chce taky pořádnou odvalu. To už byly výzvy k odhodlání a smečkám před všemi, kterým se povedlo všech 40 výzev splnit.

Dnes je 20. 4. 2021 a nám do Domečku chodí vyplněné letáky. Jsme velmi rádi za každého, kdo se do této 40 denní výzvy pustil, i když splnil jen část úkolů. Důležité je uvědomit si, co v životě děláme, jak to děláme a proč.

Děti do Domečků, děti do ZUŠek

„Chceme děti a ostatní účastníky zpátky do Domů dětí a mládeže a Základních uměleckých škol“, byla průvodní myšlenka této akce.

Naše práce je především o komunikaci a osobním předávání nabytých zkušeností, dovedností a vědomostí. Mnoho z nás vede kroužky ve svém volném čase, pracuje jako externí pracovník v Domě dětí a mládeže nebo v Základní umělecké škole.

Myšlenka vznikla po shlédnutí pořadu České televize „A přece se učí“, kde místo diváků v hledišti seděly portréty, které děti samy nakreslily či namalovaly.

Po dohodě se starostou města a ředitelem Základní umělecké školy ve Volarech Mgr. Vítem Pavlíkem a ředitelem DDM Prachatice (pod které spadá i volarský Domeček) Bc. Jiřím Machartem, jsme na Domy dětí a mládeže a Základní umělecké školy v celém Jihočeském kraji odeslali průvodní dopisy se žádostí o zapojení se do této aktivity. Zadáním bylo vytvořit jakoukoliv výtvarnou technikou (kresba, malba, koláž, mozaika apod) portrét či autoportrét. Poté jej zanést nebo jinak dopravit do příslušného DDM či ZUŠky. Zde z těchto portrétů naši kolegové (pedagogové) připravili výstavu v prostorách, kde se v normálních časech děti pohybují – učebny, chodby, klubovny, koncertní sály, tělocvičny apod. Z těchto výstav udělali fotodokumentaci a tu poslali k nám do Volar.

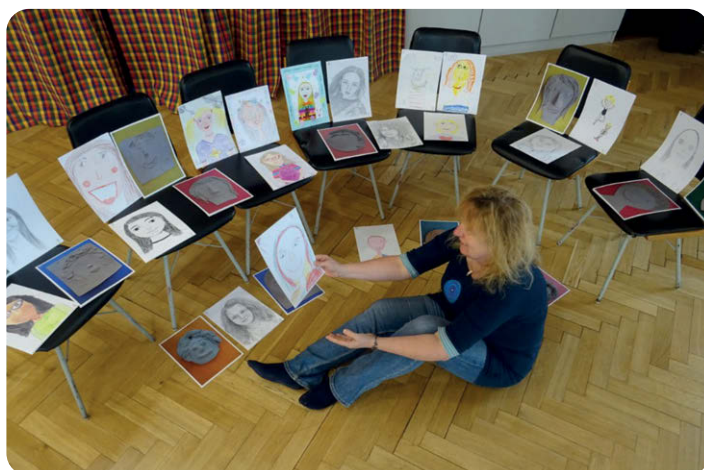
Vše se velmi zadařilo. Do této akce se zapojili kolegové a kolegyně z Dačic, Jindřichova Hradce, Českého Krumlova, Českého Budějovic, Veselí nad Lužnicí, Týna nad Vltavou, Prachatic, Vimperka, Netolic a samozřejmě z Volar.

Byly nám zaslány fotografie z úžasných výstav, kde si naši kolegové vyhráli s aranžováním portrétů, které byly doplněny např. hudebními nástroji, živými zvířaty, výtvarnými potřebami a někteří kolegové se s těmito „náhradními“ dětmi na kroužku či při výuce vyfotili. Mnoho portrétů bylo také vystaveno v oknech nebo na plotech okolo jednotlivých budov. Naši kolegové jsou velmi vynalézaví a fantazie mají na rozdávání.

Všichni autoři obrázků byli odměněni. Byla jim zaslána pozvánka k návštěvě Volar a prohlídce výstavy ze všech portrétů. Všechny portréty budou vystaveny od poloviny května v dolní chodbě volarského Domečku. Pozvánka skýtá mnoho překvapení, ať už je to např. pravítko, pastelka, ale také volná vstupenka např. do volarského muzea pro autora a další drobnosti. Prozradit nemůžeme úplně všechno, to by nebylo to správné překvapení... Co kdyby někdo četl Volarský zpravodaj ještě před cestou do Volar.

Na všechny účastníky se velmi těšíme a rádi je ve Volarech uvítáme. Volary vždy mají co nabídnout.

Poděkování patří všem, kteří nám s touto akcí pomáhali – MAS Šumavsko, DDM Prachatice, Město Volary, ZUŠ Volary a všem, kteří poskytli např. slevu na občerstvení či volné vstupenky ve Volarech.

Základní umělecká škola Volary

zve děti od **5** let k zápisu na

 hudební obor
 výtvarný obor

Naučíme vás hrát na hudební nástroje   ,

zpívat a malovat .

Také budete vystupovat na koncertech , účastnit se soutěží
 a vystavovat svá umělecká díla na výstavách

Zápis nových uchazečů pro školní rok 2021/2022 bude probíhat elektronicky prostřednictvím webových stránek

www.zusvolary.cz

Příhlášky posílejte do 20.6.2021.

Případné dotazy směřujte na:
 info@zusvolary.cz nebo tel.: 724 792 799

Život mezi knihami

Ladislava Škrnová pochází z Veselí nad Lužnicí. Vystudovala oděvní průmyslovku v Prostějově, ve Volarech žije od roku 1994. V knihovně pracuje od roku 2004.

Je známa historie volarské knihovny?

V roce 1920 existovala ve Volarech německá knihovna. V roce 1946 založil učitel František Bárta ve spolupráci se Svazem mládeže městskou knihovnu. Z fondu „Darujte knihy pohraničí“ a z prostředků národního výboru do konce roku shromáždili sedm set knih. Tedy přibližně tolik, kolik dnes činí roční přírůstek. V devadesátých letech měla knihovna 20 tisíc svazků. Dnes ještě o deset tisíc více. K tomu odebíráme 26 titulů periodik, včetně denního tisku.

Dříve knihovna patřila pod město, před dvěma roky přešla pod nově zřízené Kulturně informační středisko. Změnilo se něco?

Vlastně vůbec nic. Tedy pro čtenáře. Pro nás jsou některé věci organizačně jednodušší a rychlejší, protože přeci jen příspěvková organizace má jiný způsob rozhodování a jiné možnosti než radnice.

Jak se člověk stane knihovníkem?

K práci knihovnice jsem se dostala náhodou. Mám ráda knihy, práci s lidmi

a dětmi, a navíc jsem odmalička chtěla být paní učitelkou. Knihovnictví propojuje všechno dohromady. Takže když bylo vyhlášeno výběrové řízení na pozici knihovníka, neváhala jsem a přihlásila se. Vyšlo to. Samozřejmě, že jen nadšení a láska ke čtení nestačí, proto jsem si později doplnila vzdělání v oboru knihovnictví a vychovatelství.

Podle čeho nakupujete knihy do knihovny?

Při vybírání nových knih se knihovny většinou řídíme poptávkou. Musíme mít pro každého čtenáře něco. Snažíme se také sledovat knižní trh a mít přehled o novinkách. Čteme recenze a sledujeme ocenění jednotlivých titulů. Knihy nakupujeme přes internetové obchody, které nám poskytují výrazné slevy, ale využíváme i distributory levných knih, kteří jezdí přímo za námi. Nekomerční tituly českých autorů a vydavatelství získáváme z projektu Ministerstva kultury Česká knihovna.

A co když chci knihu, kterou v knihovně nemáte?

Je-li právě půjčena, můžete využít službu rezervace knih. Poté, co se do knihovny vrátí, vám ji dáme stranou a zašleme email. A když ji v našem knižním fondu nemáme, lze ji objednat z knihovny, která ji vlastní, prostřednictvím meziknihovní výpůjční služby.

A jak zjistím, zda požadovanou knihu máte a zda není půjčená?

Na stránkách knihovny je on-line katalog knih, brožur a časopisů, kde lze vše najít podle nejrůznějších hledisek a lze si jeho prostřednictvím knihy rovněž rezervovat či prodloužovat dobu výpůjčky. V loňském roce se například na naše stránky přihlásilo 12 362 návštěvníků a 1 281 jich využilo přístupu do elektronického katalogu.

Kolik knih vám projde týdně rukama?

Za běžného provozu kolem půl tisícovky.

Co Volaráci nejvíce čtou?

Hodně se půjčují čeští autoři, historické romány, detektivky a samozřejmě ženské romány. Z naučné literatury cestopisy, esoterika, vojenství a kuchařky.

Co knihovnice dělají, když nepůjčují?

I když se to nabízí, tak si rozhodně nečtou. Vybíráme a objednávané knížky, musíme je zpracovat podle mezinárodních standardů, orazítovat, obalit, řadit do regálů. Připravujeme besedy a informační lekce pro děti a dospělé.

Když se celý den přehrabujete v knížkách, máte chuť si doma ještě číst?

Určitě mám, čtení je pro mne jeden ze způsobů relaxace. V současné době vychází spoustu zajímavých knih, které bych si jednou ráda přečetla. Bohužel je jich tolik, že není reálné přečíst všechny.

A jaká je vaše celoživotně nejoblíbenější kniha?

Ráda se vracím ke knize Henryka Sienkiewicze Pouští a pralesem. A jako malá jsem milovala Ferdu Mravence.

Jakému žánru dáváte přednost?

Záleží na tom, jaká kniha mě zaujme a na momentální náladě, ale převážně čtu dobrodružné a detektivní romány.

Jakého máte oblíbeného spisovatele?

Je téměř nemožné vybrat pouze jednoho spisovatele, ale pokusím se výčet mých oblíbených autorů omezit na minimum. Patří mezi ně například James Rollins, Dan Brown, Chris Carter, Robert Bryndza, Steve Berry, Jaroslav Pulkrábek a Roman Kozák.

Co bylo a je při práci knihovnicka nejtěžší?

Myslím si, že vyřazování knih. Je nám líto odepsat jakýkoliv titul, ale jako většina knihoven se potýkáme s nedostatkem volného místa. Každý rok přibývá nákupem kolem

šesti set nových knih. Snažíme se vyřadit tituly, které jsou opravdu poškozené, špinavé, polité, zastaralé obsahem nebo ty, které si mnoho let nikdo nepůjčil.

Jak to v knihovně vypadalo při covidu?

V době uzavření knihovny jsme pomáhali zajišťovat donášku obědů a nákupy pro ty, kteří si je nemohli sami obstarat a zajišťovali jakousi covidovou informační službu. Také jsme se podíleli na výrobě roušek. Když to nařízení vlády dovolila, půjčovali jsme v omezeném režimu tzv. „výdejního okénka“. V pondělí čtenáři

knihy vraceli, zatímco ve středu si vyzvedávali balíčky předem objednaných knih, které si zamluvili přes své čtenářské konto, telefonicky nebo e-mailem. Naše knihovna je poměrně malá a většinu čtenářů osobně známe, takže bylo pro nás snazší připravit konkrétním lidem knihy na výměnu.

Kolik lidí využívalo „okénkovou“ službu?

Denně kolem šedesáti čtenářů.

Proslýchá se, že by se knihovna měla stěhovat. Co je na tom pravdy?

Je vize, že by se knihovna měla přestě-

hovat do budovy bývalé základní školy. Měli bychom pro sebe v podstatě celé spodní patro. Projekt je zpracován, žádost podána a spolufinancování zajištěno. Teď už nám zbývá jen doufat, že to vyjde.

V čem by to bylo lepší?

Současné prostory jsou vlhké, nepřehledné, malé. Není moc možností pro rozvoj, zvláště když je zde nějaký předpoklad budoucího stěhování. Ve škole by mohla být moderní knihovna, se studovnou a malým přednáškovým sálem.

-r-

..... inzerce

ČERPADLA

specializovaná
prodejna

KOMPLETNÍ SORTIMENT ČERPADEL PRO DŮM A ZAHRADU

Česká 673, Prachatice (bývalý Techmat)
otevřeno pondělí - pátek 8 - 16 hod
T: 799 510 540 E: prachatice@aquafam.cz

www.CerpadlaBezStarosti.cz

Oslavenci měsíce – KVĚTEN 2021:

Václav KUBÁT
Anna MORONGOVÁ
Věra GOGOVÁ
Petr KONRÁD
František ROKŮSEK
František ŠPERKA

Jiří KOLBABA
Jana HOJDEKROVÁ
Lotka PIJÁČKOVÁ
Marcela STROUHALOVÁ
Drahomíra KOPEČKOVÁ
Jaroslava NOVÁ

Jana RŮŽIČKOVÁ
Marie KAZAROVÁ
František ZACH
Květa HOLUBOVÁ

Výbor přeje všem oslavencům pevné zdraví, štěstí, životní pohodu a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.

Omlouvám se naší člence paní Daně Hargašové, na kterou jsem zapomněl v dubnových oslavencích, a dodatečně blahopřeji.

Zach František

**Očím jste odešli,
v srdcích jste zůstali...**

*Smutné jsou odchody
bez návratu a bez naděje*

Dne 10. 5. 2021 uplyne smutných osm let, kdy nás navždy opustil milovaný tatínek, dědeček a pradědeček, pan

Jiří Tomek.

S úctou a láskou vzpomínají děti s rodinami.

Dne 14. května 2021 uplynou dva smutné roky, kdy nás opustil pan

Miroslav Majerik.

Vzpomínají sourozenci Marie a František s rodinami.

18. května uplyne pět let, kdy nás navždy opustil pan

Pavel Sedlák.

Vzpomíná manželka, děti a všichni, kdo ho měli rádi.

Dne 30. 3. 2021 jsme se naposledy rozloučili s tatínkem a dědečkem panem

Miroslavem Hamrníkem.

Děkujeme panu Krátkému za krásnou smuteční řeč.

22. 4. tomu bylo již 22 let, kdy nás navždy opustila maminka a babička paní

Věra Hamrníková.

S láskou stále vzpomínají synové a dcera s rodinami.

Dne 22. května 2021 uplyne rok, kdy nás navždy opustil milovaný manžel, tatínek a dědeček pan

Ing. Miroslav Plecer.

S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

inzerce

JARNÍ VÝPRODEJ
Začínáme v dubnu!

ČISTÉ TEPLLO PRO VÁS DOMOV
EKOPALIVO

Prodejna: Briketárna Větrní u Č.K. Mobil: +420 734 768 420 E-mail: prodejnavetrni@ekopalivo.cz

NYNÍ NEJLEVNĚJŠÍ Z CELÉHO ROKU

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce Mobil: + 420 777 917 714 E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz

- **EKOBRICKY** - několik druhů
- **PELETY** - několik druhů
- *Nejlevnější, čerstvá*
- **MULČOVACÍ KŮRA**

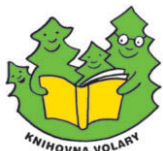
DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!

www.ekopalivo.cz

Hledám pronájem bytu 1+1 či 1+0 do 6 000 Kč ve Volarech.

Volejte kdykoliv na tel.: 702 006 983.

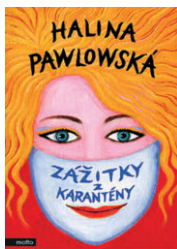
Nové tituly

Beletrie

Pawłowska Halina: Zážitky z karantény

Autorka líčí příběhy z doby, kdy se s rodinou ocitla v izolaci kvůli pandemii. Sedm lidí, každý s jinými stravovacími návyky a návyky, usilovná snaha se nezbližnit a najít na tom všem něco pozitivního, tak by se dal krátce shrnout soubor povídek a historek, zakončený tučtem receptů.

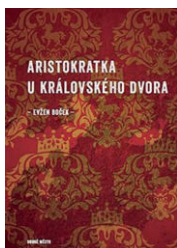
Moyesová, Jojo: Jako hvězdy v temné noci

Alici a čtyři další odvádné ženy čeká cestování na koních nebezpečnou divokou krajinou, boj s předsudky místních lidí vůči ženám, přistěhovalcům i lidem jiné barvy pleti, ale také nádherné ženské přátelství, soudržnost i láska.

Boček Evžen: Aristokratka u královského dvora (5. díl)

Již páté pokračování fiktivního deníku Marie III. z rodu Kostků, ve kterém s humorem popisuje návštěvu nizozemského království i setkání s nizozemskou královnou Beatricí.

Pirotteová Emmanuelle: Dneska žijeme

Podtitul: Strhující příběh židovské dívky a německého vojáka

Je konec roku 1944. Německá armáda zaútočila v Ardenách, v posledním pokusu zvrátit průběh druhé světové války. Renée, šestiletou židovskou dívku, skrývá belgická rodina. Když se Němci objeví ve vesnici, otec rodiny zpanikaří a odvede Renée na faru a požádá místního kněze, aby se o dívku postaral. Ale i kněz je v nebezpečí, a tak, když uvidí městečkem projíždět džíp se dvěma americkými vojáky, požádá je, aby Renée odvezli do bezpečí. Kněz ale netuší, že oba vojáci jsou agenti SS s úkolem sabotovat postup spojeneckých vojsk...

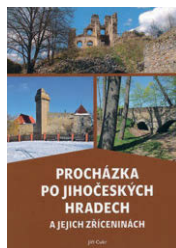

Naučná literatura

Cukr Jiří: Procházka po jihočeských hradech a jejich zříceninách

Kniha podává ucelené informace o všech

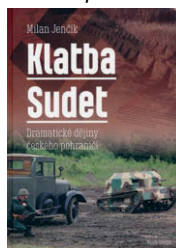
jihočeských hradech a jejich zříceninách. Čtenář se seznámí s jejich polohou, historií, popisem a různými zajímavostmi, které jsou mnohdy publikovány vůbec poprvé. Na závěr je připojen výčet hradů přestavených na zámky, hradů zcela zaniklých a míst, kde se existence hradu pouze předpokládá nebo je nejasná.

Jenčík Milan: Klatba Sudet (Volné pokračování bestselleru Zdivočelé Sudety.)

Podtitul: Dramatické dějiny českého pohraničí

Jaký pocit vyvolá v člověku pohled na zpustlou krajinu našeho pohraničí, na ruiny domů, na zaniklé hřbitovy či torza vesnic? Co bylo a je příčinou tohoto stavu? Co všechno se do dnešních dní uložilo do paměti jednotlivých míst? Odpovědi na tyto i řadu dalších otázek nabízí fotograficky bohatě vybavená kniha Klatba Sudet. Čtenář v ní najde mnoho nikdy nepublikovaných informací o historii sudetoněmeckého Freikorpsu, o opevnování bavorského příhraničí vůči Československu v letech 1935–1938, ale také o situaci v Československu po roce 1945.

Fourová Karolína: Jediná kniha o jídle, kterou potřebujete

Karolína Fourová, odbornice na výživu a kvalitu potravin a úspěšná blogerka (ocenění FOOD BLOG ROKU v roce 2019 v kategorii PŘÍNOS a v roce 2020 v kategoriích PŘÍNOS a INSTA FOOD a 2. místo hlavní kategorie), vám ve své knize pomůže pochopit základní principy stravování, představí jednotlivé složky výživy a jejich úkol v lidském organismu. Naučíte se správně nakupovat a dostanete odpověď na většinu otázek o jídle a potravinách, které vás kdy napadly. V knize najdete i 40 autorčiných nejoblíbenějších receptů.

Sheldrake Merlin: Propletený život

Podtitul: Jak houby utvářejí svět, mění naši mysl a ovlivňují budoucnost

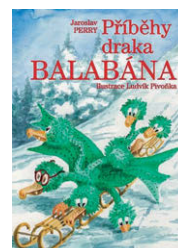
Kniha Propletený život vás vezme do opomíjeného a zázračného světa hub a ukáže vám, že představují klíč k porozumění nejen planetě, na níž žijeme, ale i životu samotnému. Vydejte se na pouť, která vás změní k nepoznání.

Pro děti a mládež

Perry Jaroslav, ilustrace Pivoňka Ludvík: Příběhy draka Balabána

Balabán je sedmhlavý drak, který již po 300 let žije v Jizerských horách. Je hodný, ale každá z jeho sedmi hlav má své nápady a vrtoly. Hlava Albína strašně ráda jí, Balbína umí výborně počítat a číst, hlavu jménem Calbína musí mít každý rád, Dalbína je ze všech dračích hlav ta nejzapomětlivější, hlavy Elbína a Efbína jsou dvojčata k nerozeznání podobná a sedmá hlava Gebína strašně ráda pouští hrůzu. A co teprve, když začne draka Balabána bolet ve všech jeho krcích? Pohádky o hodném drakovi, které nejsou ani krátké ani dlouhé, tak akorát pro přečtení na dobrou noc dětem předškolním i malým školákům.

Ende Michael, ilustrovala Regina Kehnová: Satanarchoeogenaalkohrozný

Punč přání

Punč přání je půvabný příběh, kde havran a kocour, dvě popletená stvoření, s pomocí svatého Silvestra porazí zlé magické síly a prolomí účinky čarovného punče.

Kniha byla ve světě přeložena do více než dvaceti jazyků.

Hendrych Josef, ilustroval Fencel Bohumil: Dvojčata na stopě

Název části: Záhadný yetti

Dvojčata Kája a Petr odjíždějí i se svým kamarádem Jožkou na prázdniny k babičce a dědovi na Šumavu. Hned po příjezdu se dozvídají, že se v okolí vesnice objevuje záhadná velká bytost, která vypadá jako velký lidoop a děsí vesničany. Jedná se o yettiho, sněžného muže nebo o zmutovanou obří opici? Dvojčata a Jožka se snaží najít odpověď na tuto otázku a při pátrání se ocitají ve velkém nebezpečí.

Napínavá detektivka pro čtenáře, kteří mají rádi záhady a jejich luštění. Čtenáři se sami mohou do pátrání zapojit!

On-line
KATALOG KNIH
na
<https://knihovnavolary.wgz.cz/>

Restart se nekoná

V tomto čísle jste možná čekali, jaký bude restart fotbalových soutěží po pandemii Covidem 19.

Situace je však jiná a fotbal na amatérské i neamatérské úrovni stále čeká na obnovu svých soutěží. Vše ještě v tomto období zkomplikovalo jmenování nového ministra zdravotnictví, to prodloužilo jednání šéfa Národní sportovní agentury Milana Hniličky, neboť se posunula schůzka mezi těmito pány. Restart tedy zatím nepřišel a všichni již čekáme, zda nějaký bude.

Když jsme před rokem v říjnu začali, nikdo z nás nečekal, že se odehraje sedm kol a přijde opět přerušování sportu a fotbalu s ním. Většina si myslela, že v listopadu se případně dohraje podzim, ale bohužel vše se prodloužilo. V této velké pauze se nespotovalo, nehrálo o body a jen vyčkávalo, co bude dál.

Tatran Volary v této době přišel i o velkou osobnost. Řady fotbalových osobností opustil pan Miroslav Svoboda.

Miroslav Svoboda byl pro volarský sport velkou personou, nejen pro fotbal, ale pro celý Tatran Volary, kterému byl mnoholetým předsedou. Zasadil se o rozvoj sportu i rozšíření sportovních oddílů. Jeho velkým snem bylo, aby Volary měly travnaté hřiště. To se mu s partou jeho tehdejších spolupracovníků z výboru fotbalového oddílu podařilo a dnes se můžeme chlubit krásným pažitem.

Sen, který se splnil nejen jemu, ale mnoha generacím hráčů, jež škváry měla plné zuby. Opustil nás člověk, jenž předával své zkušenosti zejména nejmladší generaci. Pracoval v okresním fotbalovém svazu, kde měl na starost mládežnické výběry a pracoval zde i v různých komisích, stejně tak

pracoval i v ČSTV a jeho následnické České unii sportu. Fotbal miloval a zůstával mu až do posledních dnů věrný, moc se mu líbilo, jak současné vedení proměnilo fotbalový areál a jak pokračují v údržbě hřiště. Bohužel 2. února letošního roku přišla velmi smutná zpráva, pan Miroslav Svoboda po krátké, těžké nemoci opustil řady sportovců a odešel na cestu, ze které není návratu. My víme, že fotbal bude sledovat z Nebeské brány a jistě bude i tam spravedlivým příznivcem jeho následovníků.

Pane Miroslave Svobodo, děkujeme za vše, co jste pro sport a fotbal ve Volarech udělal. Nezapomeneme.

■ Jak nám chybí fotbal Lukáš Iliev, trenér starších žáků

Jak ti chybí fotbal v této době a kdy myslíš, že fotbal na okrese restartuje?

Myslíš, si, že se dohraje zbylá část?

Myslím, že se maximálně dohraje podzimní část, na odehrání jara již není šance. Nejsou termíny a nestačilo by, ani kdyby se hrálo něco v týdnu. Myslím, že zde to nebude možné, neboť většina hráčů chodí do práce.

Jak vidíš žákovský fotbal, kde jsi ve Volarech trenérem žáků? Odešel někdo nebo změnil postoj k fotbalu?

Pokud mám informace, od posledního zápasu, který jsme odehráli 10. října loňského roku, tam nikdo z kluků a holek neskonal. Všichni se už těší na fotbal, ale myslím, že po pár trénincích si budou přát, aby zase byla pauza. Ne, že by již chtěli prázdniny, ale fyzický fond bude chybět

i jim, neboť jak víme, byly zavřené i školy, a tak se necvičilo. Vše bylo jen na nich a individuálních zájmech. Jak je nyní potkáváme po Volarech, dost jich má nějaké to kilo navíc, stejně jako my, a tak je jasné, že budeme muset začít pomalu a s rozvahou. Děti jsou ale na pohyb zvyklé a věřím, že to nebude dlouho trvat a fyzicky to bude dobré, spíš mohou přijít problémy s fotbalovými návyky, ale i to dáme dohromady. Náš kulatý nesmysl máme rádi všichni stejně a já mohu za všechny dodat, že si již přejeme, aby se to rozjelo co nejdříve. Začátek, jak jsem řekl, bude pro kluky i holky náročný, ale do měsíce to bude v pohodě a vrátíme se na podzimní úroveň.

Martin Honner, trenér přípravek

Fotbal mi chyběl hodně, ale úplně nejvíce mi scházely děti. Když se s někým potkáte třikrát týdně a s velkou radostí, je logické, že vám v této době chybí vše. Situace u nejmladších fotbalistů ve Volarech před pandemií byla velice dobrá, měli jsme přihlášených 21 dětí. A podle informací, co mám od rodičů, všechny děti se už moc těší, až se bude moci zase začít trénovat. Vypadá to, že i nadále mohu s tímto počtem počítat, což je za mě úplně skvělé. Ohledně restartu soutěží? U přípravek a žáků si osobně myslím, že se dohraje maximálně podzim a tím se ročník uzavře. Co se týče zájmu či nezájmu dětí o sport, si myslím, že vše teprve ukáže až čas. Určitě nebude lehké děti vrátit zpět do režimu, jak školního tak tréninkového, rok je šíleně dlouhá doba. Bude to vyžadovat hodně trpělivosti. Osobně si myslím, že u těch nejmenších nebude až tak velký propad, ale obávám se, že nejvíce

to zaznamenáme u starších dětí. Všichni si samozřejmě přejeme, abychom se sešli v co největší počtu a mohli si dát pořádně do těla, neboť, co si budeme povídat, sport je zdraví prospěšný a trénink na čerstvém vzduchu online trénink nenahradí. Kvůli pandemické situaci nábor v plánu není. Ale to neznamená, že nemohou nové děti přijít. Vítání jsou všichni, kluci i holky, a všech věkových kategorií. Určitě poté dáme informace, kdy, kde a v jaký čas budeme na hřišti. Pevně věřím a doufám, že už v průběhu dubna budeme moci začít.

Kdyby se někdo chtěl zeptat na cokoliv, tak mě může kontaktovat na telefonním čísle 728 351 207.

Kamil Plzák, hráč zadních řad prvního mužstva Tatranu Volary

Myslím si, že jarní část se nedohraje, v tuto chvíli je již pozdě. Fotbal mi hodně chyběl a budu se těšit na jeho restart, poněvadž pohyb a radost ze hry mně chybí a také

na setkání se spoluhráči a kamarády. Těším se i na diváky, bez kterých to nejde.

Lukáš Iliev, odchovanec Tatranu Volary, nyní hráč žákovských týmů Slávie Praha

Nyní netrénujeme, máme individuální plán, který je dost náročný, máme hodně běhání a posilování.

Klukům bych určitě popřál hodně štěstí a vzkázal bych jim, aby na sobě nepřestávali pracovat a snažili se i v téhle složité době najít možnosti, jak se věnovat sportu, i když teď o hodně fotbalového času přišli, tak aby se na to nevykašlali, až se znovu spustí soutěže, tak aby si s radostí šli zahrát, i když ze začátku to bude pro všechny složité.

Martin Sedlák, předseda FO Tatranu Volary

Těšíš se na návrat?

Z pozice sebe moc ne. Již nejsem nejmladší, a tak je zde strach spíše ze zranění.

A taky po roce bez tréninku to je o natržené svaly a hlavně o kondici, a ta je pro nás starší nyní asi horší. Uvidíme, zda budeme moci vůbec nastoupit. Vždyť je to opět jak u blbých, jeden den se pustí dvacet lidí k tréninku ve venkovních prostorách, aby druhý den byly jen dvě osoby. (Článek vznikl v době, kdy mělo začít rozvolnění).

Jak je to s dětmi, bude jich dost?

Tak tady nemám obavy, děti se ptají v podstatě od března, kdy už začneme trénovat. Zájem je velký a to samé je od rodičů. Všichni jsou natěšení na hřiště a rovněž jim to moc chybí. Zejména maminky říkají: „Kluci, už aby to začalo“, poněvadž s nimi doma není k vydržení a mnohdy si připadáme jak na fotbalovém stadionu (smích).

Já osobně přeji všem, aby to již začalo. Hlad po fotbale potažmo sportu je velký a my se moc těšíme hlavně na děti a taky na restart všech soutěží.

Ladislav Beran

Nechte svůj pozemek či zahradu

vydělávat

Pronajměte jej krátkodobě (i 1 den)
slušným turistům a karavanistům.

Kontaktujte nás:

Tel: 725 914 111 | info@bez Kempu.cz | www.bez Kempu.cz

Prorocká studánka (Milešice)

Na první pohled to byla jen taková malá obyčejná studánka. Pramínek, jenž vytryskl pod kamenem. Na svahu Boubína takových bylo nepočítaně. Jenže tahle dávala vodu jen občas a lhostejno, zda bylo zrovinka po dešti, nebo už tři neděle nespada ani kapka. No což, ani to by nebylo nic zas tak neobvyklého, kdyby tato studánka, ten obyčejný pramínek, nenosil smůlu.

Stalo se jednou, že přišly děti z lesa a vyprávěly, jak zrovna šly kolem studánky, co byla plná tuze lahodné vody. Rodiče jen tak, jako že rozumí a hned měli jiné, zajímavější téma k hovoru, neboť krejčího žena si právě zlomila nohu. Po čase se u pramínku zastavily babky, co šly s chrstím, a sotva došly domů, už

slýšely lamentování. Za bílého dne liška komusi vyťahala ze zahrady tři slepice.

No a časem si lidi všimli, že pokaždé, když se někdo vrátí od studánky a je v ní voda, přinese to malér. A tak k ní chodili vartovat. Jen tak na skok a jakoby náhodou. Někdy nevdala kapku celé týdny, jindy zas byla štědrá až až. A to pak bylo polízanic. Denně se něco přihodilo.

Ve vsi mudrovali, co s tou zatracenou studánkou vyvedou. Někdo navrhoval

zasypat, jiný naopak vykopat a podívat se odkud bere vodu a proč. A ti nejrozumnější

navrhovali, aby si jí vůbec nevšímalí. A tak bylo rozhodnuto, že k ní nikdo nebude chodit a kdyby už náhodou na to místo někdo přeci jen zavítal a zahlédl studánku, ať už s vodou nebo bez vody, nechť si to laskavě nechá pro sebe.

Jenže člověk je tvor zvědavý a co chvíli se stávalo, že některý z kluků přiběhl z lesa a už zdálky křičel „bude zle, je tam voda“. Celá vesnice pak netrpělivě čekala, co se přihodí a všichni byli jako na trní. A když

některé z ženských přeteklo mléko či někdo něco rozbil, říkali si, že by to mohlo stačit, oddychli si a šli zas dál po své práci.

Tak to šlo po celé generace, až se stala věc, jež celé to vodní věštění postavila na hlavu. Několik měsíců nespada z oblohy ani kapka, potoky a potůčky byly vyschlé, studny prázdné a řeka Blanice se jen tak líně povalovala v tůních mezi kameny místo toho, aby se hnala dolů k Záblati jako jindy.

Vody nikde nebylo a lidé, stejně jako zvíř, chlemstali kde co. Až z toho vypukla nějaká zlá nemoc. Nebylo chalupy bez maroda. A tu někdo přišel s tím, že v té jejich proklaté studánce je voda, a to tuze lahodná.

Každý vzal džbán či rovnou kbelík a mazal tam. Zlého se toho v ten čas přihodilo tolik, že by si stejně ani nějakého dalšího průšvihů nevšímalí. A světe div se. Nepřihodilo se nic a kdo se vody ze studánky napil, do dvou dnů běhal jak čamrda.

Od těch dob chodili všichni k prameni pro léčivou vodu a nad všemi těmi maléry, co život přináší, jen mávnou rukou. Však zdraví máme jenom jedno a co se rozbije, zas se nějak opraví.

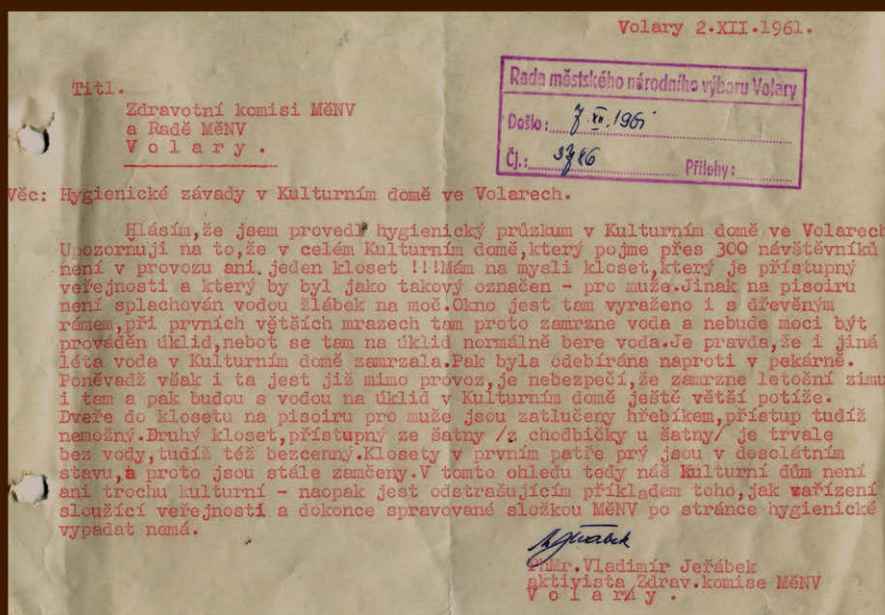
píše Pulkrábek, kreslí Petrmanová

Titl. Zdravotní komise MěNV a Radě MěNV Volary.

Věc: Hygienické závady v Kulturním domě ve Volarech

Volary, 2. XII. 1961

Hlásím, že jsem provedl hygienický průzkum v Kulturním domě ve Volarech. Upozorňuji na to, že v celém Kulturním domě, který pojme přes 300 návštěvníků, není v provozu ani jeden kloset!!! Mám na mysli kloset, který je přístupný veřejnosti a který by byl jako takový označen – pro muže. Jinak na pisoáru není splachován vodou žlábek na moč. Okno jest tam vyraženo i s dřevěným rámem, při prvních větších mrazech tam proto zamrzne voda a nebude moci být prováděn úklid, neboť se tam na úklid normálně bere voda. Je pravda, že i jiná léta voda v Kulturním domě zamrzala. Pak byla odebírána naproti v pekárně. Poněvadž však i ta jest již mimo provoz, je nebezpečí, že zamrzne letošní zimu i tam a pak budou s vodou na úklid v Kulturním domě ještě větší potíže. Dveře do klosetu na pisoáru pro muže jsou zatlučeny hřebíkem, přístupný ze šatny /z chodbičky u šatny/, je trvale bez vody, tudíž též bezcenný. Klosety v prvním patře prý jsou v desolátním stavu, a proto jsou stále zamčeny. V tomto ohledu tedy náš Kulturní dům není ani trochu kulturní – naopak jest odstrašujícím příkladem toho, jak zařízení sloužící veřejnosti a dokonce spravované složkou MěNV po stránce hygienické vypadat nemá.

PhMr. Vladimír Jeřábek,
aktivista Zdrav. komise MěNV Volary

Č.p. 27: Turnhalle

Německý tělovýchovný spolek Turnverein byl ve Volarech založen 5. dubna 1891. Pozemek ke stavbě tělocvičny získal však až v roce 1910, do té doby využíval sál hotelu Siter (dnes knihovna).

V roce 1911 byl vypracován projekt a následně započala stavba, která vznikala z velké části svépomocí. Tělocvična sloužila nejen cvičencům, kteří zde dvakrát do roka při velké akci veřejnosti předváděli svoji zdatnost, ale využíval je i pěvecký spolek, konaly se zde koncerty, bály a slavnosti. Sdružení vojenských invalidů prostory o sobotách a nedělích používalo coby kinosál a škola, vzhledem k tomu, že neměla vlastní vhodné prostory, jako tělocvičnu.

Za druhé světové války byl ve Volarech poškozen pouze jeden dům, a to právě Turnhalle, kdy bomba poškodila štít. V roce 1946 byly škody odstraněny a v letech 1946–47 byly zbourány kůlny. Na jejich místě byly postaveny nové přístavby a probíhaly další stavební práce, tentokrát zaměřené na úpravu tělocvičny na kulturní dům.

Dle usnesení Sokolské župy Husovy v Českých Budějovicích si tělocvičná jednota Sokol Volary v roce 1948 objednala úpravu Kulturního domu pro tělocvičné účely, ale v následujícím roce se opět prováděla přestavba přízemí na kulturní sál. Další stavební úpravy probíhaly v roce 1951, ale již téhož roku byly pro nedostatek financí přerušeny. O tři roky později byl divadelní sál dokončen, přistavěna kulisárna a nainstalován otáčecí mechanismus pod podiem. V roce 1961 proběhla generální oprava Kulturního domu a byla vyhotovena objednávka projektu na kinosál Kulturního domu Volary. V roce 1969 byl vypracován prvotní návrh předělání kina na širokouhlé promítání, na sešikmením podlahy, přemístění promítáry (místo balkonu), vyřešení akustiky sálu a změny lokálního vytápění na ústřední. Avšak až v roce 1972 byl projekt zařazen do pětiletého plánu. V letech 1973–74 probíhala celková rekonstrukce a přestavba a v prvních pěti měsících roku následujícího bylo nařízeno odstranění nedodělků a závad (některé nebyly odstraněny dodnes). V červnu 1975 byl nový sál uveden do provozu. 1. ledna 2012 bylo ukončeno promítání kina. V loňském roce byly instalovány nové sedačky a v současné době se připravuje rekonstrukce šaten pro účinkující a sociálního zařízení. V přílehlých prostorách byla v šedesátých letech obřadní síň, poté zasedací místnost národního výboru, byla zde banka a dnes se zde nachází TIP sport.

Miroslava Höhneová – KIC

Máte doplňující informace, fotografie, vzpomínky? Podělte se o ně.

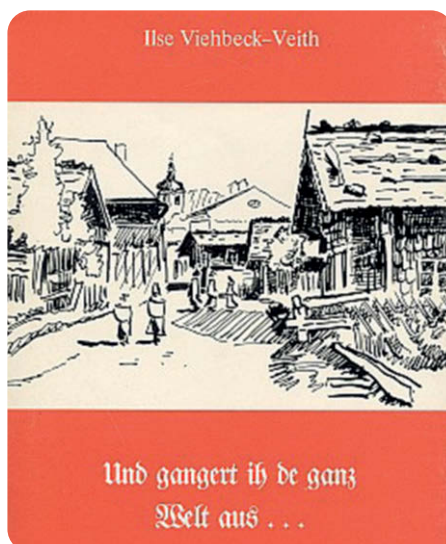
Osobnost Volarska

Ilse Viehbeck-Veithová

Ilse Viehbeck-Veithová se narodila 6. dubna 1926 ve Volarech, kde absolvovala obecnou i měšťanskou školu a poté obchodní školu ve Vimperku. Následně se vrátila do rodného města a nastoupila na místo v městské správě. V roce 1946 musela v rámci poválečného odsunu Volary, resp. Československo opustit. V témž roce se vdala o usadila ve městě Gäu. Stala se vyhledávanou nářeční autorkou, znala například stovky nářečních výrazů pro květiny, stromy, zvířata i předměty denní potřeby. V grafenském nakladatelství Morsak vydala v roce 1984 sbírku próz a poezie ve volarském dialektu.

Zemřela krátce po svých sedmasedmdesátinách 20. května 2003.

Jitka Nachlingerová – Muzeum Volary

Josef Falář: Vánoce ve Volarech

Po příchodu do Volar získal otec místo národního správce skladu uhlí a topného dřeva, ale prodavačská mánie ho ani při tomto zaměstnání neopustila. Už jen proto, že si ze Zdíkovce přivezl zbytky střížního, textilního a galanterního zboží.

Záhy zjistil, že blízko náměstí je dům se dvěma obchody. Jeden sloužil jako lékárna a druhý byl volný, a to i s dvoupokojovým bytem. Na národním výboru si vyjednal vše potřebné ke stěhování, zřízení živnosti a ještě během vykonávání funkce správce skladu chodil s mamkou byt i obchod připravovat. Práce neměli mnoho, obojí bylo ve velmi dobrém stavu, byt i obchod byly částečně vybaveny. Otec si do obchodu postupně přestěhoval všechno zboží ze zdíkovcekrámu a znovu navázal kontakty s velkoobchodními prodejci. Vzhledem k omezeným finančním prostředkům zakoupil zatím jen to nejpotřebnější zboží. Nechal si udělat tabuli: „Střížní, textilní a galanterní zboží – Josef Falář“, kterou prozatím postavil do výlohy, kde vystavil i vzorky zboží. Ze správce skladu se opět konečně stal vytožený prodavačem.

Rodiče se snažili stěhování urychlit. Jednak jsme čekali přírůstek do rodiny a pak se blížily Vánoce, které chtěli oslavit v novém. Postupně stěhování začalo počátkem prosince 1945 a tatkové pomáhali jeho známí, převážně hasiči. S osazenstvem sejrárny jsme se vřele rozloučili, a i když jsme zde bydleli jen pár měsíců, jak mamka, tak i některé ženy uronily slzičku a na rozloučenou jsme dostali balíček různých sýrů.

V novém bytě i v krámě již bylo všechno upravené a uklizené. Byt měl kuchyň a dva pokoje, což byl nevídaný přepych. Vždyť jak ve Zdíkovci, tak i v sejrárně jsme vždy bydleli v bytech se dvěma místnostmi, z nichž ta jedna sloužila za kuchyň, jídelnu a obývák a ve druhém jsme všichni čtyři spali.

Do bytu bylo možno vstoupit třemi vchody. Prvním z ulice do chodby domu, druhým do krámu a třetím do chodby ze zahrady za domem. Zahrada byla poměrně velká, rostla na ní krásná bříza a několik rybízových a angreštových keřů. Za ní byly další zahrady, do nichž byl vstup ze souběžné ulice, a byly propojené vrátky.

Mě, coby devítiletého klučinu, nejvíce zaujaly dvě věci. Vysoká kachlová kamna v našem pokoji, která dokázala vytopit celý byt a hřát celou noc, a citera, hudební nástroj, který jsem viděl poprvé v životě, a myslím, že rodiče na tom byli stejně.

V polovině prosince jsme byli kompletně přestěhováni, a měli tak dostatek času na přípravu vánočních svátků. Už jen proto, že mamince odpadl tradiční předvánoční úklid. Ale i tak měla spoustu práce s pečením vánoček, štrůdlu a cukroví.

<p>Výroba moderního nábytku Václav Srnec, Volary Dárky ze dřeva - vypalované MAURIG, Volary, tel. 16</p> <p>DIVO Z VOLARSKÉHO DIVOVARU NA ŠUMAVĚ CHUTNÁ NEJLÉPE!</p> <p>OBCHOD UHLÍM, AUTODOPRAVA <i>Frant. Licháneckert, Volary 24</i></p> <p>FOTO BĚLA Běla Baborová, Volary</p> <p>Rábytkové truhlárství Repeřený František, Volary 497</p> <p>PARNÍ PILA Al. Gastager, Volary</p> <p>V. Haldek hodinárství prodej zlatého a stříbrného zboží</p>	<p>PRVOTŘÍDNÍ MASO A UZENINY OBDRŽÍTE U FIRMY FR. CIRKL ŘEZNÍK A UZENÁŘ VOLARY Č.P. 3. TEL. 47</p> <p>Prádlo - látky - galanterie Jos. Falář, Volary</p> <p>Firma Ing. Friedrich SCHRAML SOUSTRUŽNICKÁ TOVÁRNA Volary 263</p> <p>Elektro - radio W. WURM</p> <p>FRANTIŠEK BOROVEC obchod koloniální a lahůdkářství telefon 106</p> <p><i>PANCAH Alois</i> <i>dámský a pánský kerejčí, Volary 288</i></p> <p>STAVBY horských a údolních statků pro pastvinářská družstva, pozemní, vodní, meliorační, mostní, též obchod stavebními hmotami fa KOŽENÝ (architekt Jan Kusik),</p>
--	--

Asi dva týdny před Štědrým dnem nakoupil otec v papírnictví vánoční pohlednice se známkami pro příbuzné a známé. Známek s vánoční tematikou však nakoupil mnohem více než pohledů. Jako dlouholetý sběratel si pořídil celou sérii, včetně čtveřice čtyř stočků.

Na volarském náměstí před budovou skladu prodával otcův nástupce vánoční stromky a abychom nevěděli, zakoupil otec tajně pěkně rostlou, asi dva metry vysokou stříbrnou jedli. Stejně tak se na náměstí prodávali kapři. Chodili jsme se na ně dívat (a občas i hladit) cestou ze školy a jeden tříkilový šupináč se pak přestěhoval k nám do vany, kam jsme ho s bratrem chodili neustále navštěvovat.

Konečně nastal toužebně očekávaný Štědrý den. S bratrem jsme nemohli dopat, a proto šel tatka kapra tajně zabít brzy ráno, abychom to neobřečeli. Ke snídani jsme měli tradiční bílou kávu s kouskem vánočky a k obědu zeleninovou polévku. Protože rodiče měli po celý den hodně práce, tak nás poslali ven, abychom neprekáželi. Do pokojů, které byly zamknuté, jsme s bráškou nesměli. Jelikož bylo hodně sněhu, postavili jsme před okny velkého sněhuláka a od mamky dostali velkou mrkev a starý plechový hrnc na hlavu, v kůlně jsme si vzali menší černé uhlí na pusy a oči.

Doma to od plotny už vonělo a mamka připravovala na štědrovečerní stůl, vedle

něho, aby během večere nemusela vstávat, byl malý stůl a na něm tři mísy s rybími řízkami, s bramborovým salátem a černou omáčkou, kterou dělávala jen na štědrý den. Z kredence vyndala sváteční talíře, mísu na polévku a příbory. Tatka v kuchyni nebyl, já s bráškou jsme tiše seděli stranou, abychom mamce neprekáželi. Vždyť bylo patrné, že má větší břicho a že pro pohyb v kuchyni potřebuje mít víc volného místa.

Když se přiblížila šestá večerní hodina, dala mamka pokyn, že si už můžeme sednout ke svátečnímu stolu. Přišel i tatka, který byl mimo kuchyň. Otec nalil do sklenek víno, pro nás domácí malinovku a mamka nandala jídlo. Všichni čtyři jsme se otočili ke kříži, který visel nad dveřmi, a stejně jako před každým hlavním jídlem jsme se pomodlili. Tatka zavzpomínal na všechny živé i mrtvé příbuzné, popřál nám dobrou chuť a ať se za rok ve zdraví a v pohodě opět sejdem u štědrovečerní večere. Pozvedl sklenku s vínem a všichni jsme si přitukli na zdraví a šťastné Vánoce. Jelikož jsme se oba nemohli dočkat na rozdávání dárků u stromečku, mamka nám neustále připomínala, že u kapra se nemůže spěchat, aby někomu z nás nezaskočila rybí kůstka. Tím by tudíž bylo rozdávání dárků ohroženo.

Když mamka po večeri sklídila použité nádoby, zazvonil ve vedlejším pokoji, kam jsme s bráškou před tím nemohli, očekávaný zvonek a všichni čtyři jsme vešli do pokoje. Tatka vzal za ruku mě a mamka

Fandu. S vykulenýma očima jsme šli k vysokému ozdobenému vánočnímu stromku, pod nímž byl velký papírový betlém a plno dárků. Tatka rozsvítil připravené svíčky a zapálil prskavky, během jejich prskání jsme s bráškou začali rozebírat dárky. Mně jako první padly do oka nové lyže s hůlkami, které nebyly zabalené. A na druhé straně stromku byly pro brášku nové dvou-sedadlové sáňky s berany. Já jsem si nové lyže vzal a začal si je prohlížet. Moc se mi líbily. Oproti starým „jasankám“, které jsem si přivezl ze Zdíkovce, byly neskonalé krásné. Staré „jasanky“ už totiž měly skluznice sjeté tak, že byly vidět „ušmežkané“ konce šroubů, kterými byly přišroubovány k vázání. Dřevěné hrany lyží byly z obou stran úplně kulaté. Nové lyže měly kovové hrany a byly o trochu delší, než jsem byl sám. Rovněž hůlky, které jsem měl přiložením pod paže, byly o trochu delší. Ježíšek počítal s tím, že do jejich délky dorostu. I Fanda si ze všech dárků jako první vzal sáňky a sedl si na ně. Během mého prohlížení nových lyží si pod stromkem našel i nové věci do školy, do které by měl začít chodit další rok po prázdninách. Novou školní tašku, ve které měl i penál s perem, tužkami, gumou a pastelkami. Ke školní tašce měl pod stromkem i nové školní oblečení. A pro přípravu do školy našel pod stromkem i pohádková leporela s pěknými obrázky a velkými písmeny. Já jsem pod stromkem ještě našel nové lyžařské boty s možným využitím jak pro sjezd, tak i pro běh. K tomu bylo přizpůsobeno také nové vázání na lyžích. K lyžím se hodily i nové rukavice, troje silnější ponožky a kulich. Já jsem měl pod stromečkem ještě skautské knížky a časopisy. Dárky mamky s taškou jsme, pro zaneprázdnění našimi dárky,

nesledovali, takže jsme ani pořádně nepostřehli, co pod stromkem měli. Ale dle rozzářeného výrazu byli spokojeni. Když jsme se nabažili dárků, Ježíškovi jsme za ně poděkovali, dali jsme si pusu a vrátili se do kuchyně.

V kuchyni jsme si znova sedli ke stolu a pokračovali ve štedrovečerní večeři. Napřed tatka opět nalil a přitukli jsme si. Pak nám mamka nalila černou omáčku ze suchých švestek, hrozinek, vlašských a lískových ořechů. Vše už den předem, za použití nějakého koření uvařila a podávala studené. K omáčce jsme přikusovali vánočku. A na závěr mamka sobě a tatkově uvařila kávu a mně s bráškou ovocný čaj. Ke kávě a čaji přinesla na stůl mísu vánočního cukroví. Já s Fandou jsme u stolu moc dlouho nevydrželi, protože nás spíš lákaly nové dárky. Já jsem si obul nové boty a v nich si na podlaze vyzkoušel nové lyže. Obojí mně bezva sedělo a byl jsem nesmírně spokojený. Ještě jsem si vyzkoušel rukavice a kulicha a obojí mně opět bezvadně sedělo. Tím jsem si vyzkoušel komplet lyžařskou výbavu, ze které jsem měl obrovskou radost. Pak jsem si s dovolením rodičů šel sednout do pokoje a začal jsem si prohlížet a pročitat nové knížky a časopisy. I bráška Fanda šel se mnou do pokoje a rovněž si prohlížel nová leporela. Rodiče měli konečně trochu času, aby si rozbalili a prohlédli své dárky.

Jak jsem se již dříve zmínil, naše rodina byla nábožensky založená a já jsem jak ve Zdíkovci, tak i zde ve Volarech ministroval. Proto jsme na Štědrý den nemohli zapomenout na půlnoční mši ve volarském kostele. Já, coby ministrant, jsem dokonce měl povinnost být už v jedenáct hodin v kostele. Nebyl jsem ale jako nováček mezi

těmi čtyřmi, kteří měli to štěstí, že mohli o půlnoční ministrovat. Ale všichni jsme měli být v zákristii a podílet se na konečné přípravě půlnoční mše. Vše bylo krásné a velmi slavnostní. Kostel byl osvětlen silnějšími žárovkami a rovněž i velkými slavnostními svíčkami. U jednoho z vedlejších oltářů byl postaven velký betlém, nad ním svítila velká hvězda s kometovým ohonem. Pan kostelník před půlnoční prošel s kadidlem celou loď kostela, takže to všude moc vonělo. Asi půl hodiny před půlnocí se do kostela začali scházet věřící, a to i z okolních osad. V zákristii vrcholila příprava. Kostelník pomáhal faráři Procházkovi při strojení do zlatého roucha a čtyři ministranti si pomáhali navzájem, a to i za přispění nás neministrujících. Na kůru se chystal varhaník Tomášek a kolem něj i pěvecký sbor a ve zvonici byl připraven pan zvoník. Těsně před začátkem jsme si my, neministrující, šli sednout do boční lavice vedle oltáře. Přesně o půlnoci, když na věži začaly odbíjet dvanáctou hodinu věžní hodiny a pan zvoník začal zvonit na kostelní zvon, zazvonil pan kostelník na zvonek vedle dveří ze zákristie k oltáři. Poté hned pan farář, v doprovodu čtyř ministrantů, vešel před ozdobený oltář. Pokřičoval se před ním, otočil se k věřícím a požehnal jim za slavnostního doprovodu varhan a pěveckého sboru. Bylo to vše velmi slavnostní, krásné a působivé.

Po půlnoční jsme se rozešli do svých domovů a všichni přítomní si jistě měli o čem povídat a na co vzpomínat.

To tedy byly naše první Vánoce v novém bytě. Vzpomínky staré třičtvrtě století, ale i po té době stále živé.

Josef Falář

Počasí ve Volarech – březen 2021

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,7 °C	
minimální teplota	-13,5 °C	21. 3.
maximální teplota	22,7 °C	31. 3.
úhrn srážek	43,2 mm	
maximální náraz větru	18,5 m/s	13. 3.
sluneční svit	145 hodin	
počet dní se sněhovou pokrývkou	14	
maximální výška sněhu	9 cm	20. 3.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	2x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	30x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,4 °C	
minimální teplota	-16,6 °C	6. 3.
přízemní minimální teplota	-19,8 °C	21. 3.
maximální teplota	22,4 °C	31. 3.
úhrn srážek	34,5 mm	
maximální náraz větru	17,8 m/s	13. 3.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	2x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	30x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-1,1 °C	
minimální teplota	-18,4 °C	6. 3.
maximální teplota	23,3 °C	31. 3.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	2x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	31x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 753 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-1,0 °C	
minimální teplota	-18,9 °C	21. 3.
přízemní minimální teplota	-21,4 °C	21. 3.
maximální teplota	22,5 °C	31. 3.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	2x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	31x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,8 °C	
minimální teplota	-17,7 °C	21. 3.
přízemní minimální teplota	-20,4 °C	21. 3.
maximální teplota	23,4 °C	31. 3.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	2x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	31x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

	lokality (okres)	hodnota
1.	Kvilda – Perla, Jezerní slať (PT)	-24,6 °C
2.	Rokytská slať (KT)	-24,1 °C
3.	Březník (KT)	-23,4 °C
4.	Pohoří (Novohradské hory)	-22,9 °C
5.	Horská Kvilda (KT)	-22,8 °C
6.	Velká jizerská louka (Jizerské h.)	-21,5 °C
7.	Žďárek (PT)	-21,1 °C
8.	Jizerka, rašeliniště (Jizerské h.)	-20,9 °C
9.	Horní Jizera (Jizerské h.)	-20,7 °C
10.	Knížecí Pláně (PT)	-20,2 °C

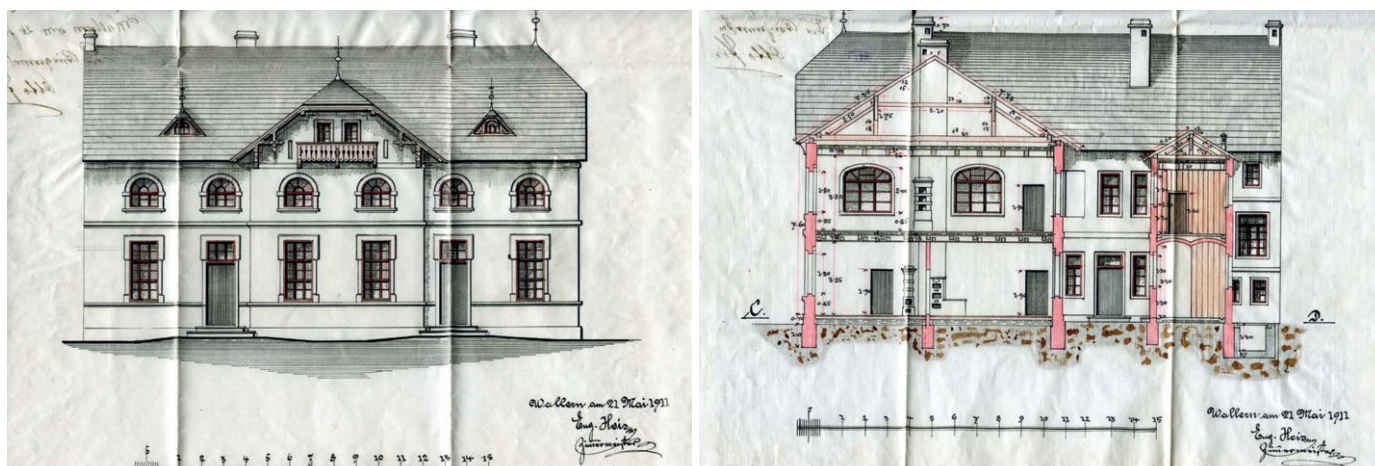
15.	Stögrova Huť – Jedlový potok	-18,9 °C

Březnové počasí přineslo hned dva rekordy

Ve Volarech, na stanici v Tolarově ulici, byl v poslední březnový den překonán rekord maximální teploty pro celý měsíc. Teplota se vyšplhala až na 22,7 °C. Jde tak o nejvyšší březnovou teplotu od roku 2007. Na okraji města, na stanici Luční potok, bylo dokonce ještě tepleji, a to 23,4 °C, což je také nový březnový rekord této stanice (od roku 2011).

V březnu mrzlo ve Volarech (stanice Luční potok) bez jediného přerušení každý den, zaznamenáno bylo tedy 31 mrazových dní. To se stalo vůbec poprvé za dobu měření, aby každý březnový den spadla teplota pod bod mrazu. V posledních 10 letech byl plný počet mrazových dnů za měsíc pouze 2x v lednu 2017 a 2020 a 4x v únoru 2014, 2015, 2018 a 2019. Jde tak o málo vídanou situaci.

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Projekty původní stavby

Dnešní podoba

Současný stav

...NĚKTEŘÍ
OBČANÉ
SI STĚŽUJÍ
NA STAVBU
PENNY.

...PROTESTUJÍ
PROTI KÁČENÍ
STROMŮ.

A NELÍBÍ
SE JIM
OMEZENÍ
PARKOVACÍCH
MÍST.

PROBLÉM JE
S KŘIŽOVATKOU.

PŘEDÁME PODNĚTY
ARCHITEKTOVI.
AŽ SI S TÍM PORADÍ.

Ruzja